

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

یکشنبه ۱۰ اکتوبر ۲۰۲۱

فریده نوری

حمایت جوان عیاش سابقه (*ancien play-boy*) از طالبان

منبع: اخبار لو ماند (Le Monde)

نویسنده: Alain Frachan

تاریخ: ۰۸، ۱۰، ۲۰۲۱

مترجم: فریده نوری

مدت مدیدی، در دویدن در نایت کلب های شهر لندن در سال های ۱۹۷۰ میلادی که سال های طلایی جوانی اش بود، گذشتاند، وی را اکثراً در کنار ترمپ (Tramp)، در سرک Jermyn، در Mayfair و یا زیاد دور نی، در خانه Annabel's، در Berkley Square ۴۶ که همه از جمله شیک ترین "chics" تأسیسات شهر به شمار می رفت، دیده می شد.

رفیق و دوست پولدارانی بود که از جمله علاقمندان جشن گرفتن ها و شبگردانی ها، با خوانندگان و نوازندگان Rock مود روز، مانکن ها (mannequins)، سیاستمدار ها و ستاره های مشهور سینما در یک کدر شامل بودند. جای بود و باش وی یک خانه بسیار به مود انگلیسی بود، زیر زمینی خانه وی با پیست رقص و تجهیزات برای نوازندگان و اشخاصی که موسیقی را رهبری می کردند، مزین شده بود.

عمران خان در آن زمان یکی از کلان ترین بازیکنان کریکت دنیا بود و همچنان در سال ۱۹۹۲ میلادی کپتان تیم کریکت و قهرمان مملکت خود پاکستان بود.

عمران خان اندام سپورتی داشت، چهره اش را آفتاب میدان سپورت رنگ نصواری داده بود و بالاخره یک اسطوره در دنیای کریکت بود.

مسلمان خوب و یک سپورتی جدی، الکهول کم می نوشید، لاکن در صفحه هایی مجله های مود عکس هایش فراوان دیده می شد.

هنگامی که ما از یک طرف به سابقه این جوان عیاش و روشن فکر دوباره فکر می کنیم و از طرف دیگر می بینیم که آینده را که طالبان در این روز ها برای زن های افغانستان ترسیم نموده اند با تأیید ضمنی عمران خان همراهی دارد، این کریکت باز از سال ۲۰۱۸ میلادی صدراعظم پاکستان است. وی از خروج امریکایی ها از افغانستان خوشنود گردید.

در یک مصاحبه در ماه سپتامبر با اخبار نیوزویک، از «جامعه جهانی» تقاضا می کند که با امارت اسلامی افغانستان به طور فعال همکاری کنید.

طالبان افغان که طرفدار یک اسلام رادیکال و سخت می باشند، دوستان اسلام آباد هستند. عمران برعکس دیگر صدراعظمان قبل از خودش که آلوده به فساد بودند، در فساد شهرت ندارد مگر از طالبان افغان حمایت می کند. طالبان از مدت طولانی به این سوء اختراع شده و آله دست سرویس استخبارات پاکستان می باشند.

بدون پناه دادن شان در منطقه قبایلی شمال - غرب پاکستان، طالبان جنگ بیست ساله را پیشبرده نمی توانستند و به قدرت رسیدن دوباره موفق نمی شدند.

خواسته های ستراتیژیکی اردوی پاکستانی، داشتن یک رژیم دوست در کابل است.

هدف: افغانستان برای پاکستان به معنی داشتن یک ساحه وسیع ستراتیژیکی می باشد، در صورتی که پاکستان با یگانه دشمن اش که هندوستان می باشد داخل جنگ شود، داشتن افغانستان به حیث یک پایگاه ستراتیژیکی برای جنرال های پاکستانی که از دشمنی هند هراس دارند، خیلی ها حایز اهمیت است.

در این مورد هیچ یک دولت ملکی پاکستان با زیاده از دوصد ملیون نفوس پاکستان نمی توانند با اردوی پاکستان مخالفت نشان دهند. نظامیان پاکستان سیاست خارجی اسلام آباد را رهبری می کنند.

فلهذا مانند صدراعظم های قبل از خودش، عمران خان باشنده قبلی برکلی سکویر (Berkeley Square) بوده و شوهر قبلی، Jamina Goldsmith دختر جمیز فانتسک میلیادر سال های ۱۹۸۰ - ۱۹۹۰ بود. او به پدر معنوی و حمایت کننده طالبان تبدیل شده است.

قناعت پاکستانی ها را هیچ چیز زیادتر از دیدن عکس فیض احمد رئیس آی اس آی نمایش داده نمی تواند که با لباس شیک، کرتی بلزیر و پتلون سپورتی در هتل سرینا در کابل که از سیمایش رضایت و خشنودی نمایان بود و آمده بود تا از کسانی که مورد حمایت شان قرار دارد، دیدار نماید.

با این همه، در یک کشوری که در حالت یک تراژیدی بشری قرار دارد، اولین وظیفه طالبان تحت فشار قرار دادن زنان می باشد.

قاضی ها، معلمان، کارکنان اداری همه شان از وظایف شان سبکدوش و خانه نشین ساخته شدند، دروازه های مکاتب بالاتر از صنوف ابتدایی و شاگردان فاکولته به روی شان بسته شد، سپورت دختران ممنوع قرار داده شد.

اما برای عمران خان که زندگی پر از عیش و نشاط داشته، در مورد دولت داری و سیاست می گوید کابل لندن نیست، افغان ها مهم نیستند، امنیت پاکستان مهم است.

عمران خان در سال ۱۹۹۶ میلادی به سیاست رو آورد، و مجادلهٔ جسورانهٔ وی: موضوع مبارزه با فساد بود.

یک مرکز بسیار بزرگ و مدرن برای تداوی امراض سرطان افتتاح نمود و این مرکز با اعانهٔ شخصی تمویل می گردد.

اما به مجرد خلق شدن حزبش به نام تحریک برای عدالت، سوء ظن و بدگمانی در موردش به وجود می آید: این بچهٔ پولدار از لاهور، از پدر و مادر پشتون الاصل مانند اکثریت طالبان می باشد، وی با طالبان یا اسلامیست ها تفاهم و همدستی دارد. عمران خان همیشه مخالفت خود را با مداخلهٔ ناتو در افغانستان اظهار نموده است و تمام بدبختی های افغانستان را در همین مداخله می پندارد، و یک قسمت آن را به کشور خود نیز مربوط می داند.

دوباره آمدن طالبان به کابل برای خان و برای اردو و سرویس استخبارات پاکستان یک موفقیت است، به شرطی که افغانستان به پایگاه لوژیستیکی گروپ های تروریستی بسیار مدش تبدیل نشود. در مورد حقوق بشر و مخصوصاً حقوق زن ها، عمران خان می گوید که باید برای طالبان وقت داده شود.

چه اندازه؟ در (واشنگتن پوست) خان در ماه جولای سال ۲۰۰۵ میلادی گفته بود «حقیقت پنهانی بالای بنیادگرایان (مسلمان)، طوریست که وقتی به قدرت برسند، به اشخاص معتدل تبدیل می شوند.»